

Den profetiska sändningen

Innehåll

- Datum för den profetiska sändningen
- Berättelsen om sändningen och uppenbarelsens nedkomst
- Uppenbarelsens avbrott efter sändningen
- De första som trodde
- Den öppna kallelsen och Qurayshs reaktion
- Utvandringen till Abessinien
- Qurayshs bojkott

Profetens sändning var ett ljus som Gud sände till världarna genom den ädlaste av skapelser och sändebud, Muhammad ibn ‘Abd Allah. Han var ett unikt exempel bland Qurayshs ungdomar: han böjde sig aldrig inför en avgud, drack aldrig vin, och var känd för sin ärlighet och pålitlighet. Hans folk kallade honom ”den sanningsenlige, den pålitlige”, och de anförtrorde honom sina värdesaker. Han åtnjöt allas respekt.

Datum för den profetiska sändningen

Uppenbarelsen kom på en måndag, den **12:e Ramadan**, vilket motsvarar **10 augusti år 610 e.Kr.** De lärda inom historia och sira är överens om att uppenbarelsen kom till Profeten ﷺ när han hade fyllt **fyrtyo år**.

Berättelsen om sändningen och uppenbarelsens nedkomst

Profeten ﷺ brukade tillbringa tiden i **Hira'-grottan** på Jabal al-Nur under Ramadan. Han tog med sig vatten och suwiq och isolerade sig en hel månad i tillbedjan, reflektion och eftertanke.

En natt kom ängeln **Jibril** med uppenbarelsen och sade: **"Läs!"** Profeten svarade: **"Jag kan inte läsa."** Jibril tog honom hårt i famnen och sade igen: **"Läs!"** Profeten upprepade: **"Jag kan inte läsa."** Jibril tog honom en tredje gång, ännu hårdare, och sade:

{Läs i din Herres namn, Han som skapat. Skapat människan av en blodklump. Läs, och din Herre är den Allra Generösaste, som lärde med pennan, lärde människan det hon inte visste.}

Profeten lämnade grottan darrande av rädsla och återvände hem. När han kom in till sin hustru Khadija sade han: **"Täck mig, täck mig!"** De täckte honom tills rädslan lade sig. Han berättade vad som hänt och sade: **"Jag fruktade för mig själv."**

Khadija svarade: **"Nej, vid Gud, Han kommer aldrig att förödmjuka dig. Du upprätthåller släktbanden, bär de svaga, hjälper de fattiga, hedrar gästen och bistår i rättens sak."**

Khadijas kusin **Waraqa ibn Nawfal**, som hade antagit kristendomen och kände till de tidigare uppenbarelserna, lyssnade till berättelsen och sade:

"Om jag ändå vore ung när ditt folk driver ut dig."

Profeten sade: **"Kommer de att driva ut mig?"** Waraqa svarade: **"Ja. Ingen har kommit med något liknande det du kommit med utan att bli motsatt. Om jag får uppleva den dagen ska jag stödja dig med kraft."**

Waraqa dog kort därefter. Profeten sade om honom: **"Förtala inte Waraqa, för jag såg att han hade en eller två trädgårdar i Paradiset."**

Uppenbarelsens avbrott efter sändningen

Profeten ﷺ ville försäkra sig om sanningen i Waraqas ord och längtade efter att se Jibril igen. Men uppenbarelsen avbröts. Lärda skiljer sig åt om hur länge — mellan **3 dagar och 40 dagar**.

Profeten blev djupt bedrövad och gick ofta till grottan och bergen i hopp om att se Jibril, men utan resultat.

Sedan kom dagen han väntat på. Han berättade:

”När jag gick hörde jag en röst. Jag såg åt höger — ingenting. Åt vänster — ingenting. Framför mig — ingenting. Bakom mig — ingenting. Sedan hörde jag en röst. Jag lyfte blicken mot himlen, och där var ängeln som kom till mig i Hira’, sittande på en tron mellan himmel och jord. Jag blev rädd och föll till marken. Jag återvände hem till Khadija och sade: ’Täck mig, täck mig! Häll kallt vatten över mig!’”

Då uppenbarade Gud:

{Du som är höljd i mantel, stå upp och varna, och förhåll dig till din Herre, och rena dina kläder, och undvik orenhet.}

Profeten ﷺ blev nu helt säker på sin profetiska kallelse. Han sade till Khadija när hon bad honom vila: **”Tiden för sömn är förbi, Khadija.”**

Han började den långa, tunga och uthålliga kallelsen som han bar i över **20 år**. Gud sade: **{Vi ska låta dig bära ett tungt ord.}**

De första som trodde

- **Khadija** var den första som trodde.
- Därefter **‘Ali ibn Abi Talib**, som då var ett barn.
- Profeten samlade sina släktingar och bjöd dem till islam; endast ‘Ali svarade.
- Sedan trodde hans frigivne slav **Zayd ibn Haritha**.
- Därefter hans nära vän **Abu Bakr al-Siddiq**.

Profeten kallade i **tre år i hemlighet**, tills Gud befallde honom att öppet förkunna.

Den öppna kallelsen och Qurayshs reaktion

När Profeten öppet förkunnade islam blev Quraysh fientliga, särskilt när antalet muslimer ökade.

De såg islam som ett hot mot:

- deras avgudar
- deras ekonomiska makt
- deras religiösa prestige

De försökte förhandla med Profeten:

- att han skulle sluta kritisera deras avgudar
- att han skulle få rikedom och gifta sig med deras kvinnor
- att de skulle dyrka Gud ett år och sina avgudar ett år

Gud uppenbarade:

{Säg: O ni som förnekar, jag dyrkar inte det ni dyrkar.}

Och:

{Säg: Skulle ni befalla mig att dyrka någon annan än Gud, ni okunniga?}

När förhandlingarna misslyckades började Quraysh förtala Profeten som galen, poet, trollkarl. När även detta misslyckades började de tortera de muslimer som antog islam. De slog, brände, piskade och förföljde dem. Profeten själv stenades och man lade taggar i hans väg.

Utvandringen till Abessinien

När förföljelsen blev outhärdlig gav Profeten ﷺ tillstånd att utvandra till **Abessinien** år 5 efter sändningen. Där fanns en rättvis kung som inte förtryckte någon.

Första gruppen var:

- 11 män och 4 kvinnor (andra säger 12 män och 2 kvinnor)
- Bland dem: Othman ibn 'Affan, 'Abd al-Rahman ibn 'Awf, al-Zubayr ibn al-'Awwam, 'Abd Allah ibn Mas'ud

De återvände kort efter när de trodde att Quraysh blivit muslimer, men fann att det var falskt. Vissa återvände till Abessinien, andra smög sig in i Mecka.

Profeten gav tillstånd till en **andra utvandring**, där **83 män och 19 kvinnor** deltog, ledda av **Ja'far ibn Abi Talib**.

Qurayshs bojkott

När antalet muslimer ökade beslutade Quraysh att bojkotta **Banu Hashim**:

- ingen handel
- inga äktenskap
- ingen social kontakt

De skrev ett dokument och hängde det i Ka'ba. Banu Hashim isolerades i **Shi'b Abi Talib** i **tre år**. De åt löv och barnen skrek av hunger.

Efter att bojkotten bröts, tre år före hijra, dog **Abu Talib** och **Khadija**. Profeten sörjde djupt och året kallades "**sorgens år**".

Källor

- Ibn al-Athir: *Asad al-Ghaba fi Ma'rifat al-Sahaba*
- Ibn Sa'd: *al-Tabaqat al-Kubra*
- Ibn Hisham: *al-Sira al-Nabawiyya*
- Ibn Kathir: *al-Bidaya wa-I-Nihaya*
- al-Dhahabi: *Siyar A'lam al-Nubala'*
- al-Tabari: *Tarikh al-Umam wa-I-Muluk*